

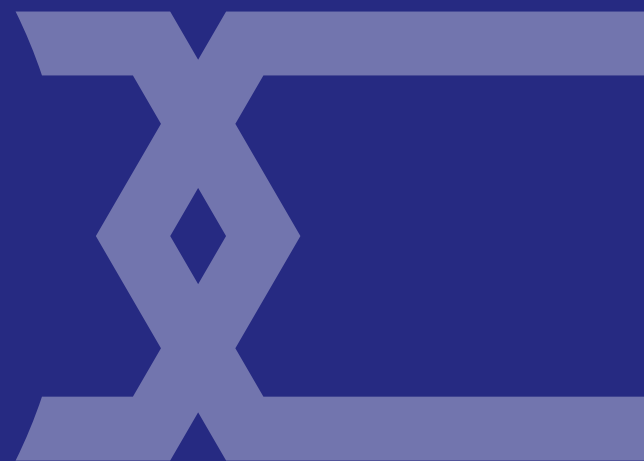
Capitolul 12. Mecanisme naționale și transfrontaliere de identificare și referire

Coordonator capitol: Dignita

Contributor: ACDD

Co-funded by
the European Union

Părerile și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului/autorilor și nu le reflectă pe cele ale Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene (autoritatea care acordă finanțarea). Comisia Europeană nu poate fi trasă la răspundere pentru acestea.

Co-funded by
the European Union

12. Capitolul 12. Mecanisme naționale și transfrontaliere de identificare și referire

12.1 Introducere

Acest capitol explorează cadrele, procedurile și strategiile de colaborare concepute pentru a îmbunătăți procesele de referire în interiorul și în afara granițelor naționale. Aceste mecanisme își propun să ofere sprijin prompt și eficient persoanelor, în special celor aflate în situații de risc sau care au nevoie de îngrijire și protecție specializată. Acesta evidențiază modul în care Bulgaria, Germania, Grecia, Polonia, România și Slovenia au dezvoltat și implementat aceste sisteme pentru a răspunde nevoilor populațiilor vulnerabile, în special în contexte de migrație și combatere a traficului de persoane.

Până la sfârșitul acestui capitol, cursanții vor fi capabili să:

- Definească mecanismele de referire și rolul acestora în protejarea persoanelor vulnerabile.
- Înțeleagă caracteristicile specifice ale MNIR-urilor CB-RM-urilor și din Bulgaria, Germania, Grecia, Polonia, România și Slovenia.
- Identifice provocările comune și practicile inovatoare în aceste țări.
- Dezvolte abilități pentru proiectarea unor circuite de referire eficiente

Părerile și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului/autorilor și nu le reflectă pe cele ale Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene (autoritatea care acordă finanțarea). Comisia Europeană nu poate fi trasă la răspundere pentru acestea.

12.2 Definiții

Mecanismul de identificare și referire

Un Mecanism de identificare și referire este un cadru structurat care asigură identificarea, sesizarea victimelor traficului de persoane și acordarea asistenței și protecției adecvate. Acesta stabilește protocoale clare pentru cooperarea între diferite părți interesate, inclusiv organele de aplicare a legii, serviciile sociale, furnizorii de servicii medicale și ONG-urile.

Tipuri de mecanisme de referire:

- **Mecanismul Național de Referire (NRM sau MNR/MNIR în limba română):** Acesta este un cadru specific fiecărei țări care formalizează procesul de identificare și sprijinire a victimelor traficului de persoane. El asigură faptul că victimele primesc servicii personalizate, cum ar fi adăpost, asistență juridică și îngrijire psihologică, indiferent de disponibilitatea lor de a coopera în cadrul anchetelor.
- **Mecanism Transnațional de Referire (CB-RM):** Acest cadru facilitează cooperarea transfrontalieră necesară atunci când victimele sunt traficate între țări. El asigură continuitatea îngrijirii și a asistenței juridice în toate jurisdicțiile.

Mecanismele de referire urmăresc să promoveze o abordare centrată pe victimă, asigurând accesul la drepturi și servicii, încurajând în același timp colaborarea între toți actorii relevanți.

Detectarea victimelor traficului de persoane

Detectarea victimelor traficului de persoane în temeiul legislației UE este abordată în principal în Directiva 2011/36/UE privind prevenirea și combaterea traficului de persoane.

Hochschule für den öffentlichen Dienst in Bayern
Fachbereich Polizei

CSD
CENTER FOR THE STUDY OF DEMOCRACY

Părerile și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului/autorilor și nu le reflectă pe cele ale Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene (autoritatea care acordă finanțarea). Comisia Europeană nu poate fi trasă la răspundere pentru acestea.

Co-funded by
the European Union

Această directivă pune accentul pe o abordare centrată pe victimă, care include identificarea timpurie și asistența specializată pentru victime. Detectarea implică depistarea persoanelor care au fost exploatate, de exemplu în scopuri sexuale sau de muncă, prin constrângere, fraudă sau forță. UE a stabilit, de asemenea, cadre pentru identificarea victimelor prin indicatori comuni și cooperarea între autoritățile de aplicare a legii, serviciile sociale și organizațiile societății civile. Acest lucru asigură că victimele sunt identificate chiar și în cadrul populațiilor vulnerabile, cum ar fi migranții și refugiații, și că li se oferă sprijin indiferent de statutul lor juridic sau de cooperarea în cadrul anchetelor.

Identificarea victimelor traficului de persoane

Identificarea victimelor traficului de persoane implică recunoașterea persoanelor care au fost supuse exploatării prin mijloace precum forța, constrângerea, fraudă sau abuzul de vulnerabilitate. Conform Directivei UE 2011/36/UE, identificarea este un prim pas crucial în asigurarea faptului că victimele primesc sprijinul și protecția necesare. Este un proces care ar trebui să fie proactiv și să se bazeze pe indicatori precum semne de abuz fizic sau psihologic, restricții de mișcare sau lipsa de control asupra documentelor personale.

Identificarea victimelor implică adesea o abordare multidisciplinară, inclusiv cooperarea dintre organele de drept, serviciile sociale, furnizorii de servicii medicale și ONG-uri. Procesul este conceput să fie nediscriminatoriu și centrat pe nevoile unor grupuri specifice, cum ar fi femeile, copiii și migranții, care se pot confrunta cu o vulnerabilitate crescută la traficul de persoane.

Referirea victimelor traficului de persoane

Hochschule für den
öffentlichen Dienst
in Bayern
Fachbereich
Polizei

CSD
CENTER FOR
THE STUDY OF
DEMOCRACY

Părerile și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului/autorilor și nu le reflectă pe cele ale Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene (autoritatea care acordă finanțarea). Comisia Europeană nu poate fi trasă la răspundere pentru acestea.

Referirea victimelor traficului de persoane implică direcționarea persoanelor identificate către servicii și sisteme de sprijin adecvate pentru protecție și asistență. Acest proces se desfășoară de obicei prin intermediul unui Mecanism Național de Referire), care asigură cooperarea dintre agențiile de aplicare a legii, serviciile sociale și ONG-uri. MNIR-urile își propun să ofere un sprijin cuprinzător, inclusiv asistență medicală, asistență juridică și servicii de reintegrare, respectând în același timp drepturile și nevoile victimelor. UE pune accent pe cooperarea transfrontalieră pentru a facilita referirea victimelor între statele membre, în special pentru cele traficate peste granițe.

VoT potențială și VoT prezumată¹

O victimă potențială sau prezumată a traficului de persoane (VoT) se referă la persoanele care prezintă indicii ale traficului, dar care nu au fost încă identificate oficial ca victime de către autoritățile competente. Acest concept contribuie la asigurarea faptului că persoanele primesc sprijinul și protecția necesare chiar înainte de confirmarea oficială a identificării.

Conform Directivei UE privind combaterea traficului de persoane, detectarea este faza inițială în care autoritățile sau ONG-urile recunosc semnele de trafic. Odată ce o persoană este considerată victimă prezumată, aceasta are dreptul la anumite drepturi,

¹ În MNIR din România, victima potențială este persoana despre care există indicii specifice procesului de trafic, în comunitate (oricine poate detecta o potențială victimă). Victima prezumată este persoana despre care există indicatori că a fost traficată, decizia privind statutul acesteia realizându-se în baza unui interviu inițial de identificare, realizat de specialiști din cadrul structurilor/serviciilor publice sau private specializate.

Părerile și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului/autorilor și nu le reflectă pe cele ale Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene (autoritatea care acordă finanțarea). Comisia Europeană nu poate fi trasă la răspundere pentru acestea.

cum ar fi accesul la asistență și protecție în cadrul mecanismelor naționale, în timp ce identificarea formală este în curs de desfășurare.

VoT identificate

O victimă a traficului de persoane identificată este o persoană care a fost recunoscută oficial ca victimă a traficului de persoane de către autoritățile competente în urma unei evaluări amănunțite. Această identificare se bazează pe dovezi clare de exploatare prin forță, constrângere sau alte mijloace, astfel cum sunt definite de Directiva UE privind combaterea traficului de persoane (Directiva 2011/36/UE).

Identificarea formală oferă victimelor acces la drepturi și protecții specifice, inclusiv îngrijire medicală, asistență juridică și permise de ședere, acolo unde este cazul. Acest proces implică de obicei agenții de aplicare a legii, servicii sociale sau organizații desemnate și este esențial pentru asigurarea siguranței victimei și a accesului acesteia la justiție.

Perioada de recuperare și reflecție

Perioada de recuperare și reflecție este un mecanism legal instituit în cadrul UE și al Consiliului Europei pentru a sprijini victimele traficului de persoane. Scopul său principal este de a acorda o perioadă în care victimele se pot recupera după experiența traumatică prin care au trecut și pot decide dacă doresc să coopereze cu autoritățile în investigarea și urmărirea penală a traficantilor.

În conformitate cu Directiva UE 2004/81/CE și Convenția Consiliului Europei privind lupta împotriva traficului de ființe umane, această perioadă este acordată imediat ce există motive întemeiate să se creadă că cineva este o victimă a traficului de persoane. În această perioadă, autoritățile nu pot pune în aplicare ordinele de expulzare, asigurându-

Părerile și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului/autorilor și nu le reflectă pe cele ale Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene (autoritatea care acordă finanțarea). Comisia Europeană nu poate fi trasă la răspundere pentru acestea.

se că persoana rămâne în siguranță și primește sprijinul necesar, cum ar fi asistență medicală, consiliere juridică și consiliere psihologică. Durata acestei perioade este stabilită de legislația națională, dar durează de obicei cel puțin 30 de zile.

12.3 Partea teoretică / informativă

Mecanismul Național de (Identificare și) Referire

MNIR este un cadru structurat care permite actorilor statali și organizațiilor societății civile să colaboreze pentru a proteja drepturile persoanelor traficate și pentru a se asigura că acestea primesc sprijin cuprinzător. Acesta servește ca un sistem de gestionare a cazurilor de trafic, oferind asistență și protecție coordonate victimelor, sprijinind în același timp eforturile de aplicare a legii pentru combaterea traficului. Obiectivul principal al unui MNIR este de a proteja drepturile omului ale persoanelor traficate, asigurându-se că acestea sunt tratate cu demnitate și respect, oferindu-le acces la justiție și protecție și împuternicindu-le să ia decizii cu privire la viața lor. Pentru a realiza acest lucru, MNIR-urile oferă o gamă largă de servicii esențiale, cum ar fi asistență medicală, adăpost, asistență juridică și sprijin social, inclusiv consiliere, servicii de reintegrare și ajutor pentru returnarea voluntară sau relocare.

MNIR-urile sunt concepute pentru a se potrivi nevoilor specifice ale fiecărei țări, adaptându-se la contexte sociale, politice, economice și juridice unice. Acestea sunt dezvoltate pe baza unei evaluări a modelelor de trafic și a condițiilor naționale. De obicei, MNIR au un organism sau o unitate centrală de coordonare care supraveghează procesul de sesizare și se asigură că niciun caz nu este trecut cu vederea. Această unitate centrală include adesea un coordonator național și o masă rotundă formată din reprezentanți de

Părerile și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului/autorilor și nu le reflectă pe cele ale Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene (autoritatea care acordă finanțarea). Comisia Europeană nu poate fi trasă la răspundere pentru acestea.

rang înalt din agențiile guvernamentale și societatea civilă, care elaborează în colaborare politici și proceduri pentru sprijinirea victimelor. De asemenea, pot fi formate grupuri de lucru pentru a se concentra pe probleme specifice care afectează persoanele traficate.

Succesul unui mecanism național de identificare și referire (MNIR) se bazează pe acorduri formale, precum protocoalele de colaborare sau Memorandumurile de Înțelegere (MoU). Acestea definesc clar rolurile și responsabilitățile fiecărui participant, asigurând o cooperare eficientă și prevenind suprapunerile de competențe sau lacunele în furnizarea serviciilor. De asemenea, aceste acorduri oferă îndrumări detaliate și proceduri operaționale standard (SOP) pentru identificarea persoanelor traficate și direcționarea acestora către servicii specializate.

Abordarea centrată pe victimă în cadrul MNIR garantează faptul că persoanele traficate sunt sprijinite să își redobândească autonomia, că drepturile lor sunt respectate și că beneficiază de protecția și asistența necesară. Prin corelarea sprijinului acordat victimelor cu procesul de urmărire penală, mecanismele de referire consolidează răspunsul general împotriva traficului de persoane și promovează actul de justiție.

Eficacitatea unui MNIR depinde de o delimitare riguroasă a atribuțiilor între toate agențiile implicate, evitându-se astfel duplicarea eforturilor. Totodată, aceste mecanisme trebuie să rămână flexibile și adaptabile pentru a răspunde rapid schimbărilor din tipologia traficului și noilor provocări emergente. Parteneriatele strategice între actorii guvernamentali și organizațiile societății civile sunt vitale pentru a asigura calitatea și eficiența serviciilor de referire și sprijin. În plus, acordurile cu caracter obligatoriu oferă claritate și responsabilitate, asigurându-se că toate părțile interesate își înțeleg pe deplin angajamentele asumate. Prin integrarea acestor elemente, MNIR garantează o abordare

Părerile și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului/autorilor și nu le reflectă pe cele ale Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene (autoritatea care acordă finanțarea). Comisia Europeană nu poate fi trasă la răspundere pentru acestea.

holistică și coordonată în protejarea victimelor, promovarea drepturilor acestora și combaterea eficientă a traficului de persoane.

Conform celor mai recente modificări ale Directivei 2011/36/UE privind prevenirea și combaterea traficului de persoane, **statele membre au obligația de a lua măsurile necesare pentru a institui coordonatori naționali anti-trafic și mecanisme formale de referire, precum și de a desemna puncte de contact pentru referirea transfrontalieră a victimelor.**

Sfaturi pentru facilitatori:

Furnizați un rezumat al Mecanismului Național de Referire al țării dumneavoastră, dacă există, împreună cu o listă a agențiilor cheie/informațiilor de contact. Dacă nu există un MNIR formal, descrieți modul în care agențiile colaborează în prezent, detaliind modul în care funcționează procesele și acțiunile de coordonare în identificarea, asistența și protecția persoanelor traficate.

12.3.1 Bulgaria

Mecanismul Național de Referire și Asistență a Persoanelor Traficate (MNIR din Bulgaria) este cadrul de colaborare prin care instituțiile își îndeplinesc obligațiile de a asista victimele prin coordonarea eforturilor lor în parteneriate strategice cu ONG-uri, organizații internaționale și societatea civilă.

Părerile și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului/autorilor și nu le reflectă pe cele ale Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene (autoritatea care acordă finanțarea). Comisia Europeană nu poate fi trasă la răspundere pentru acestea.

Conform Legii privind combaterea traficului de persoane, Comisia Națională pentru Combaterea Traficului de Ființe Umane (**NCCTHB**), prin intermediul Secretarului și Administrației sale, este coordonatorul Mecanismului.

Principalele obiective ale Mecanismului sunt de a asigura drepturile victimelor traficului de persoane în ceea ce privește asigurarea unei asistențe eficiente și îndrumarea lor către servicii adecvate. Sunt descrise principiile de bază ale colaborării cu victimele traficului de persoane, inclusiv sprijinul necondiționat, siguranța și securitatea, confidențialitatea și protecția informațiilor personale și tratamentul nediscriminatoriu. Mecanismul descrie proceduri standard de operare pentru identificarea, îndrumarea, protecția, asistența și incluziunea socială a victimelor infracțiunilor.

Guvernul a aprobat Mecanismul Național de Referire și Asistență a Persoanelor Traficate în 20 iulie 2016. Validarea acestuia este esențială pentru adoptarea formală și implementarea sa în gestionarea cazurilor de trafic. Totodată, acest pas contribuie la creșterea gradului de conștientizare în rândul funcționarilor publici implicați în identificarea și referirea victimelor. Ca urmare a adoptării sale, administrația NCCTHB include anual în Programul Național de Combatere a Traficului de Persoane și Protecție a Victimelor activități de instruire destinate tuturor actorilor relevanți de la nivel național și local. MNIR din Bulgaria este structurat în trei părți: Partea A: „Cadrul instituțional” – prezintă toți participanții la MNIR, precum și rolurile și funcțiile specifice ale acestora. Partea B: „Principii directoare” – detaliază regulile și principiile de lucru cu victimele, asumate de toți partenerii mecanismului. Partea C: „Proceduri operaționale standard” – descrie pașii concreți și măsurile de sprijin pentru persoanele traficate. Documentul conține, de asemenea, două anexe: „Criterii pentru identificarea persoanelor traficate” și „Criterii și standarde pentru furnizarea serviciilor sociale”. O atenție deosebită este

Părerile și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului/autorilor și nu le reflectă pe cele ale Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene (autoritatea care acordă finanțarea). Comisia Europeană nu poate fi trasă la răspundere pentru acestea.

acordată cazurilor care implică copii victime ale traficului și cetățeni din afara UE identificați pe teritoriul Bulgariei.

MNIR din Bulgaria are un caracter dinamic, urmând să fie actualizat în funcție de modificările legislației naționale, de evoluția metodelor de exploatare, de apariția unor noi grupuri sau regiuni de risc și de nevoile în continuă schimbare ale victimelor și ale tendințelor fenomenului traficului de persoane.

Versiunea completă a Mecanismului Național de Identificare și Referire poate fi consultată aici:

https://antitraffic.government.bg/uploads/Files/National_referral_mechanism_for_trafficked_persons_En.pdf

12.3.2 Germania

Planul Național de Acțiune împotriva traficului de persoane (PNA) din Germania constituie un cadru strategic amplu pentru combaterea acestui fenomen sub toate formele sale: munca forțată, exploatarea sexuală, traficul de organe și exploatarea în scopul comiterii de infracțiuni. În calitate de semnatară a diverselor instrumente juridice internaționale și europene – precum Protocolul ONU de la Palermo, Convenția Consiliului Europei privind lupta împotriva traficului de ființe umane și directivele UE relevante – Germania se angajează ferm să combată această încălcare gravă a drepturilor și demnității umane.

PNA se concentrează pe patru piloni fundamentali: (1) prevenire, (2) protecție, (3) urmărire penală și (4) parteneriate.

Părerile și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului/autorilor și nu le reflectă pe cele ale Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene (autoritatea care acordă finanțarea). Comisia Europeană nu poate fi trasă la răspundere pentru acestea.

Co-funded by
the European Union

- (1) **Prevenirea:** Presupune creșterea gradului de conștientizare în rândul publicului și educarea potențialelor victime și a actorilor relevanți pentru a reduce vulnerabilitatea în fața exploatării.
- (2) **Protecția:** Pune accent pe oferirea unor servicii complete de sprijin pentru victime, inclusiv asistență juridică, medicală și psihologică, precum și asigurarea unor soluții sigure de cazare.
- (3) **Urmărirea penală:** Vizează consolidarea capacității de investigare a agențiilor de aplicare a legii, asigurându-se că traficanții suportă consecințe juridice severe și eficiente.
- (4) **Parteneriatul:** Se concentrează pe îmbunătățirea coordonării între autoritățile naționale și internaționale, ONG-uri și alte părți interesate.

Germania a implementat o serie de strategii concrete pentru a atinge aceste obiective. Cadrul juridic a fost actualizat și aliniat la directivele Uniunii Europene, inclusiv prin modificări aduse Codului Penal (secțiunile 232 și următoarele), care prevăd pedepse mai aspre pentru traficanți și extind definiția exploatării. Măsurile de sprijinire a victimelor includ înființarea de adăposturi specializate, furnizarea de consiliere, acordarea permiselor de ședere temporară pentru victimele care cooperează cu autoritățile, precum și facilitarea accesului la programe de despăgubire și integrare socială. Campaniile de prevenire sunt desfășurate activ, vizând grupurile cu risc ridicat, cum ar fi migranții și refugiații. Totodată, poliția de frontieră, magistrații și asistenții sociali beneficiază de instruire specializată pentru a recunoaște și a răspunde eficient indicatorilor traficului de persoane.

Pe lângă aceste măsuri, Germania pune un accent pe cercetare și colectarea datelor. Colaborarea cu diverse instituții permite analiza tendințelor actuale ale traficului, fiind

Părerile și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului/autorilor și nu le reflectă pe cele ale Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene (autoritatea care acordă finanțarea). Comisia Europeană nu poate fi trasă la răspundere pentru acestea.

menținută o bază de date centralizată pentru monitorizarea cazurilor. Cooperarea internațională rămâne un element-cheie, Germania lucrând strâns cu instituțiile UE, INTERPOL și rețele de ONG-uri pentru a combate traficul transfrontalier prin operațiuni comune și schimb de informații.

Cu toate acestea, persistă anumite provocări. Identificarea și asistența victimelor în formele „ascunse” de exploatare – cum este munca forțată în gospodăriile private – precum și gestionarea intersecției dintre politicile de migrație și eforturile antitrafic necesită o atenție continuă. De asemenea, este necesară o sensibilizare sporită a publicului în sectoarele unde exploatarea este frecventă, precum construcțiile, agricultura și serviciile domestice.

Organizațiile societății civile și ONG-urile joacă un rol crucial în acest ecosistem, oferind sprijin direct victimelor, pledând pentru politici publice mai ferme și asigurându-se că perspectivele supraviețuitorilor sunt integrate în procesele decizionale.

Stadiul actual al PNA

PNA este un document în continuă evoluție, adaptându-se constant la noile provocări și tendințe din domeniul traficului de persoane. Succesul acestuia depinde de un angajament pe termen lung, de alocarea resurselor adecvate și de participarea activă a tuturor actorilor relevanți. Pentru informații suplimentare, pot fi consultate resursele puse la dispoziție de Ministerul Federal pentru Familie, Persoane Vârstnice, Femei și Tineret, precum și de Oficiul Federal de Poliție Judiciară (BKA).

PNA parcurge mai multe etape înainte de a fi implementat la nivel federal. În cele două faze deja finalizate, societatea civilă a jucat un rol esențial, fiind implicați experți din

Co-funded by
the European Union

Părerile și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului/autorilor și nu le reflectă pe cele ale Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene (autoritatea care acordă finanțarea). Comisia Europeană nu poate fi trasă la răspundere pentru acestea.

centre specializate de consiliere pentru victimele traficului de persoane, cum ar fi Rețeaua ONG-urilor germane împotriva traficului de persoane (KOK). În prezent, proiectul a fost coordonat la nivel interministerial și tehnic, în timp ce aspectele legate de management și coordonare financiară sunt în curs de finalizare. Trei sferturi din conținutul PNA sunt gestionate de Ministerul Familiei, în timp ce restul de un sfert (capitolul dedicat procedurilor penale) este coordonat de Ministerul Federal de Interne și de Ministerul Federal al Justiției.

Stadiul actual al PNA reflectă atât progresele semnificative, cât și provocările persistente din Germania. Deși cadrele juridice și sistemele de sprijin pentru victime au fost consolidate în ultimii ani, există încă lacune în abordarea formelor „ascunse” de exploatare și a vulnerabilităților intersectoriale. Rezultatul alegerilor recente va influența, cel mai probabil, prioritățile și modul de implementare a PNA, noul guvern având posibilitatea de a reconfigura direcțiile strategice în conformitate cu acordurile de coaliție. Se anticipează o orientare mai pronunțată către prevenire, protecția migranților și cooperare internațională, având în vedere importanța politică tot mai mare acordată drepturilor omului și justiției sociale. Aceste evoluții ar putea atrage resurse suplimentare și o atenție reînnoită asupra luptei împotriva traficului de persoane, însă succesul acestora necesită acțiuni coerente la nivel federal, statal și local pentru a asigura un impact real și durabil.

Părerile și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului/autorilor și nu le reflectă pe cele ale Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene (autoritatea care acordă finanțarea). Comisia Europeană nu poate fi trasă la răspundere pentru acestea.

12.3.3 Grecia

Mecanismul Național de Referire² în Grecia servește drept cadru principal pentru identificarea, protejarea și sprijinirea victimelor traficului de ființe umane (TFU). Mecanismul este conceput pentru a promova coordonarea între entitățile guvernamentale, organizațiile neguvernamentale (ONG-uri) și partenerii internaționali, asigurând o abordare holistică în combaterea traficului de persoane.

Cadrul și temeiul juridic

MNIR din Grecia funcționează în baza Legii 4198/2013, fiind aliniat la standardele internaționale, precum Convenția Consiliului Europei privind lupta împotriva traficului de ființe umane și Directiva 2011/36/UE. Aceste instrumente juridice impun identificarea, referirea și asistența victimelor traficului de persoane, punând accent pe o abordare centrată pe victimă.

Operațiunile zilnice ale MNIR sunt gestionate de Centrul Național pentru Solidaritate Socială (EKKA),³ sub supravegherea Biroului Raportorului Național pentru Combaterea Traficului de Persoane (ONR)⁴, aflat sub egida Ministerului Afacerilor Externe. Conform legislației elene privind îmbunătățirea accesului la justiție pentru grupurile vulnerabile, ONR este responsabil pentru:

[...] dezvoltarea, coordonarea și implementarea unei strategii naționale de combatere a traficului de ființe umane, la nivelurile de prevenire, reprimare și urmărire penală a

² <https://ekka.org.gr/index.php/en/ethnikos-mixanismos-anaforas-en>

³ <https://ekka.org.gr/index.php/en/ethnikos-mixanismos-anaforas-en>

⁴ <https://www.mfa.gr/exoteriki-politiki/pagkosmia-zitimata/paranomi-diakinisi-prosopon.html>

Părerile și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului/autorilor și nu le reflectă pe cele ale Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene (autoritatea care acordă finanțarea). Comisia Europeană nu poate fi trasă la răspundere pentru acestea.

autorilor, precum și de protecție a victimelor traficului, care se află sub autoritatea directă a Ministerului Afacerilor Externe.⁵

Raportare

MNIR pune la dispoziție o gamă largă de instrumente informative, căi de referire și rapoarte anuale. Raportarea către MNIR se realizează prin completarea unui formular specific, disponibil pe site-ul oficial. Acest formular colectează date demografice și elemente-cheie ale cazului. Instrucțiunile pentru completarea, anonimizarea și depunerea formularului sunt disponibile online.⁶

Cine poate fi raportat către MNIR:

- Victime recunoscute oficial prin act al procurorului.
- Victime prezumate: persoane ale căror cazuri sugerează existența traficului de persoane, pe baza unei evaluări profesionale.

Cine poate depune un raport:

Doar profesioniștii din cadrul instituțiilor publice sau al organizațiilor nestatale, care sunt membri ai MNIR sau care doresc să devină membri, pot depune rapoarte oficiale⁷.

Este obligatorie raportarea?

⁵ <http://www.opengov.gr/ministryofjustice/?p=4935>

⁶ <https://ekka.org.gr/index.php/el/ethnikos-mixanismos-anaforas>

⁷ https://ekka.org.gr/images/KOINONIKON-PAREMBASEON/%CE%95%CE%9C%CE%91/EMA-Practical_Guide-EN.pdf

Hochschule für den öffentlichen Dienst in Bayern
Fachbereich Polizei

CSD
CENTER FOR THE STUDY OF DEMOCRACY

Părerile și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului/autorilor și nu le reflectă pe cele ale Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene (autoritatea care acordă finanțarea). Comisia Europeană nu poate fi trasă la răspundere pentru acestea.

Legislația elenă nu impune obligativitatea raportării către MNIR. Cu toate acestea, actorii parteneri în cadrul Mecanismului se angajează să respecte procedurile interne și să partajeze informațiile relevante cu EKKA.

Asistență cu formularul de raportare:

Profesioniștii care necesită asistență pentru completarea formularului pot consulta Instrucțiunile de pe site-ul EKKA sau pot contacta echipa de asistență prin telefon (+30 2132039772) sau e-mail (ema.helpdesk@ekka.org.gr).

Cerințe privind consimțământul:

Pentru adulți: Includerea în MNIR necesită consimțământul victimei (verbal sau scris). Profesioniștii au obligația de a se asigura că acest acord este obținut. Pentru minori: Consimțământul nu este necesar pentru includerea în mecanism.

Când victimele împărtășesc informații limitate:

Rapoartele se bazează exclusiv pe informațiile furnizate de bunăvoie de către victimă. Suspiciunile sau speculațiile nu sunt suficiente pentru identificarea sau raportarea unei persoane către MNIR.

Materiale informative și rețele

MNIR oferă informații utile pentru raportare și referire către alte organizații în funcție de domeniile de activitate.⁸.

Mecanismul de referire transfrontalieră

⁸ https://ekka.org.gr/images/KOINONIKON-PAREMBASEON/NRM_ACTORS.pdf

Hochschule für den öffentlichen Dienst in Bayern
Fachbereich Polizei

CSD
CENTER FOR THE STUDY OF DEMOCRACY

Părerile și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului/autorilor și nu le reflectă pe cele ale Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene (autoritatea care acordă finanțarea). Comisia Europeană nu poate fi trasă la răspundere pentru acestea.

Din cauza poziției sale geografice de țară de tranzit și destinație, în Grecia, mecanisme de sesizare transfrontalieră sunt necesare pentru combaterea eficientă a traficului de persoane. Conform strategiei 2021-2025 a Ministerului Protecției Cetățenilor,⁹ unul dintre obiectivele prioritare este consolidarea colaborării transfrontaliere și a cooperării intersectoriale, în vederea combaterii criminalității organizate și a cazurilor cu ramificații internaționale. Pentru atingerea acestui scop, utilizarea canalelor de cooperare de la nivelul Uniunii Europene și de la nivel internațional este esențială. Mai exact:

- Consolidarea cooperării polițienești bilaterale cu țările terțe, în principal cu țările de origine ale victimelor traficului de persoane din Grecia, prin activarea birourilor de legătură ale poliției din aceste țări în Grecia sau a birourilor de legătură corespunzătoare ale autorităților diplomatice elene din țările de interes.
- Îmbunătățirea colaborării cu alte organizații și instituții la nivelul UE și al Consiliului Europei.
- Utilizarea canalelor de cooperare polițienească internațională, Europol – Interpol - SIRENE
- Organizarea de reuniuni operaționale la sediul Europol pentru cazuri de interes reciproc.
- Participarea la la „Zilele de Acțiune Comune” (Joint Action Days) în cadrul EMPACT pentru combaterea traficului de persoane¹⁰.

⁹ <https://www.minocp.gov.gr/inc/uploads/2021/07/29072021strathgikhn.pdf>

¹⁰ <https://www.europol.europa.eu/crime-areas-and-statistics/empact>

Părerile și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului/autorilor și nu le reflectă pe cele ale Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene (autoritatea care acordă finanțarea). Comisia Europeană nu poate fi trasă la răspundere pentru acestea.

12.3.4 Polonia

Planul Național de Acțiune împotriva traficului de persoane pentru perioada 2022-2024 (denumit în continuare: PNA) reprezintă documentul strategic ce definește sarcinile actuale în domeniul combaterii acestui fenomen în Polonia. Primul document de acest tip, intitulat „Programul Național pentru Combaterea și Prevenirea Traficului de Persoane”, a fost adoptat de Consiliul de Miniștri în septembrie 2003, iar din 2009 denumirea a fost schimbată în cea actuală.

PNA își propune să intensifice măsurile preventive și de formare și să consolideze rolul Echipelor Județene pentru Combaterea Traficului de Ființe Umane¹¹, astfel încât toate componentele care alcătuiesc sistemul anti-traffic să fie complementare.

Activitățile entităților precum Echipele Județene pentru Combaterea Traficului de Ființe Umane și Centrul Național de Consultanță și Intervenție pentru Victimele Traficului de Persoane (NCIC) ermit acordarea sprijinului și asistenței necesare victimelor pe teritoriul Poloniei. Echipele regionale oferă sprijin victimelor în cadrul sistemului de asistență socială și desfășoară campanii de informare și activități de prevenire destinate tinerilor, cadrelor didactice și antreprenorilor.

Cooperarea dintre Ministerul de Interne și Administrație, Poliția de Frontieră, Poliție, Echipele Județene pentru Combaterea Traficului de Persoane și Centrul Național de

¹¹ În prezentul text, termenul polonez województwo (voievodat) a fost tradus prin județ pentru a facilita înțelegerea structurii administrative a Poloniei de către cititorul român. Deși din punct de vedere istoric termenul corespondent este cel de voievodat, în contextul administrativ modern, acesta reprezintă unitatea teritorială de prim rang (NUTS 2), similară funcțional județului, dar la o scară geografică și demografică mai largă.

Hochschule für den öffentlichen Dienst in Bayern
Fachbereich Polizei

CSD
CENTER FOR THE STUDY OF DEMOCRACY

Părerile și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului/autorilor și nu le reflectă pe cele ale Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene (autoritatea care acordă finanțarea). Comisia Europeană nu poate fi trasă la răspundere pentru acestea.

Consultanță și Intervenție pentru Victimele Traficului de Persoane a permis până în prezent identificarea nevoilor cheie, și anume intensificarea și extinderea domeniului de aplicare al instruirilor pentru angajații care intră în contact cu potențiale victime ale traficului de persoane, creșterea gradului de conștientizare a antreprenorilor cu privire la riscurile muncii forțate și diseminarea cunoștințelor privind metodele de prevenire și reacție la acest fenomen. În conformitate cu prezentul PNA, abordarea sistemică a problemei traficului de persoane va fi continuată prin coordonarea activităților, măsuri de prevenire, sprijinirea și protejarea victimelor, urmărirea penală a infracțiunii de trafic de persoane, instruire, efectuarea de cercetări pe tema traficului de persoane și evaluarea activităților și a modificărilor legislative.

NCIC oferă asistență completă în situații de criză, incluzând: cazare în centre securizate, hrană, asistență medicală și psihologică, consultanță juridică, asistență în relația cu organele de urmărire penală și servicii de interpretariat. De asemenea, administrează centre de asistență, se asigură că victimele traficului de persoane își exercită drepturile, sprijină instituțiile guvernamentale statale și locale în identificarea și colaborarea cu victimele traficului de persoane și oferă consiliere preventivă persoanelor și consultanță instituțiilor care oferă asistență victimelor.

Obiectivul principal al PNA este de a asigura condițiile necesare pentru combaterea eficientă a traficului de ființe umane în Polonia și de a sprijini victimele acestor infracțiuni.

Obiectivele specifice ale PNA sunt prezentate mai jos:

- creșterea gradului de conștientizare a publicului cu privire la fenomenul traficului de ființe umane;
- creșterea standardul de sprijin acordat victimelor traficului de ființe umane (inclusiv victimelor minore ale traficului);

Părerile și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului/autorilor și nu le reflectă pe cele ale Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene (autoritatea care acordă finanțarea). Comisia Europeană nu poate fi trasă la răspundere pentru acestea.

Co-funded by
the European Union

- îmbunătățirea eficacității acțiunilor întreprinse de instituțiile responsabile de urmărirea penală a traficului de persoane prin consolidarea instrumentelor și structurilor juridice și prin implementarea celor mai bune practici;
- perfecționarea profesională a reprezentanților instituțiilor și organizațiilor implicate în prevenirea traficului de persoane și sprijinirea victimelor;
- extinderea cunoștințelor despre fenomenul traficului de ființe umane și eficacitatea acțiunilor întreprinse, în special în contextul muncii forțate;
- consolidarea cooperării internaționale.

Sarcinile planificate pentru implementare în cadrul PNA au o arie de aplicare la nivel național: acestea se referă la activitățile instituțiilor centrale în scopul creării unor reglementări juridice sau practici model implementate în mod comun, precum și la activitățile întreprinse în toate regiunile prin intermediul unităților competente (în special echipele județene pentru combaterea traficului de persoane).

Sistemul de implementare și monitorizare a Planului de Acțiune

Sistemul de implementare și monitorizare a sarcinilor prevăzute în Planul de acțiune constă din următoarele elemente:

- **Echipa pentru combaterea traficului de persoane**, prezidată de Ministrul Afacerilor Interne și Administrației și secondată de un Secretar sau Subsecretar de Stat, ale cărei activități vizează toate aspectele legate de combaterea traficului de persoane. Echipa este formată din reprezentanți ai departamentelor din cadrul Ministerului de Interne și Administrației și ai unităților subordonate și supravegheate, precum și din reprezentanți ai altor entități ale administrației guvernamentale, instituții invitate și organizații neguvernamentale care se ocupă de problema traficului de persoane (în conformitate cu Ordonanța nr. 6 a

Părerile și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului/autorilor și nu le reflectă pe cele ale Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene (autoritatea care acordă finanțarea). Comisia Europeană nu poate fi trasă la răspundere pentru acestea.

Ministrului de Interne și Administrației din 15 februarie 2019 privind înființarea Echipei pentru combaterea traficului de ființe umane [Monitorul Oficial al Ministerului de Interne și Administrației]

- Echipa este structurată pe Grupuri de lucru:
 - Grupul de lucru pentru monitorizarea implementării PNA, format din experți reprezentând instituțiile care participă la activitatea Echipei;
 - Grupul de lucru pentru sprijinirea victimelor traficului de ființe umane, format din experți reprezentând instituțiile care participă la activitatea Echipei;
 - Grupul de lucru pentru elaborarea unui manual destinat autorităților judiciare și agențiile de aplicare a legii, precum și altor autorități implicate în combaterea traficului de persoane, privind gestionarea cazurilor de trafic (pe durata îndeplinirii sarcinii);
 - Grupul de lucru pentru elaborarea unor linii directe destinate inspectorilor de muncă privind metodologia de desfășurare a inspecțiilor în cazurile de suspiciune de trafic de persoane, în special munca forțată (pe durata îndeplinirii sarcinii);
- Echipele județene pentru combaterea traficului de ființe umane, înființate în baza articolului 22 punctul 15 din Legea din 12 martie 2004 privind asistența socială și a articolelor 17 și 18 alineatul 2 din Legea din 23 ianuarie 2009 privind administrația județeană și guvernamentală, în legătură cu Planul Național de Acțiune împotriva traficului de persoane.

Echipele județene sunt compuse din reprezentanți ai diferitelor instituții publice, ai agențiilor de aplicare a legii și ai organizațiilor neguvernamentale de la nivel regional.

Părerile și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului/autorilor și nu le reflectă pe cele ale Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene (autoritatea care acordă finanțarea). Comisia Europeană nu poate fi trasă la răspundere pentru acestea.

Co-funded by
the European Union

Participarea reprezentanților fiecărei instituții depinde de decizia prefectului. La activitatea echipelor desemnate participă reprezentanți ai prefecturilor, ai Poliției, Poliției de Frontieră, parchetului, inspectoratului de muncă, oficiilor de ocupare a forței de muncă, administrațiilor locale, directori școlari și reprezentanți ai instituțiilor de învățământ, precum și ai organizațiilor neguvernamentale.

Reprezentanții instituțiilor care participă la lucrările echipelor regionale sporesc eficacitatea activităților acestora prin schimbul continuu de informații și coordonarea tuturor acțiunilor, inclusiv a celor cu caracter preventiv.

Instrumentele pentru evaluarea periodică a implementării PNA includ:

- un raport privind implementarea Planului Național de Acțiune aprobat de Echipa menționată anterior,
- un raport privind activitatea Echipei pentru combaterea traficului de ființe umane, prezentat ministrului de interne până la sfârșitul lunii februarie a fiecărui an,
- reuniuni ale Grupului de lucru pentru monitorizarea implementării PNA.

12.3.5 România

Mecanismul Național de Identificare și Referire (MNIR) a victimelor traficului de persoane din România a fost aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 88/2023. Mecanismul cuprinde nouă capitole: 1) Termeni și definiții; 2) Principii etice și deontologice în aplicarea Mecanismului național de identificare și referire a victimelor traficului de persoane; 3) Mecanismul național de identificare și referire a victimelor traficului de persoane – considerații generale; 4) Identificarea victimelor traficului de persoane; 5)

Părerile și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului/autorilor și nu le reflectă pe cele ale Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene (autoritatea care acordă finanțarea). Comisia Europeană nu poate fi trasă la răspundere pentru acestea.

Co-funded by
the European Union

Referirea victimelor traficului de persoane; 6) Aspecte specifice identificării și referirii victimelor minore; 7) Aspecte specifice identificării și referirii victimelor cu altă cetățenie decât cea română; 8) Repatrierea voluntară asistată; 9) Evaluarea și monitorizarea implementării măsurilor specifice MNIR.

Mecanismul din România prezintă trei procese-cheie:

- **Depistarea victimelor traficului de persoane:** Acțiunea de identificare a indiciilor care sugerează o potențială situație de trafic și de identificare a potențialelor victime, care duce la sesizarea autorităților de aplicare a legii sau a Agenției Naționale Împotriva Traficului de Persoane (ANITP) sau a furnizorilor de servicii specializate.
- **Identificarea victimelor traficului de persoane:** Procesul de evaluare și determinare a faptului că o persoană este victimă a traficului de persoane, luând în considerare atât perspectivele juridice, cât și cele victimologice.
- **Referirea victimelor traficului de persoane:** Procesul prin care victima este îndrumată către servicii de asistență și protecție adecvate nevoilor sale specifice.

Implementarea eficientă a MNIR necesită colaborarea între diverse instituții și organizații:

- **Agenția Națională Împotriva Traficului de Persoane (ANITP)** coordonează activitățile legate de prevenire, identificare și asistență acordată victimelor.
- **Poliția și structurile de parchet (DIICOT)** sunt responsabile de investigarea cazurilor și de protejarea victimelor.
- **Serviciile publice de asistență socială (DGASPC)** oferă sprijin și reintegrare socială victimelor.

Părerile și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului/autorilor și nu le reflectă pe cele ale Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene (autoritatea care acordă finanțarea). Comisia Europeană nu poate fi trasă la răspundere pentru acestea.

- **Organizațiile neguvernamentale și furnizorii privați de servicii sociale** oferă servicii specializate și sprijin suplimentar.

monitorizarea și evaluarea MNIR

ANITP este responsabilă cu centralizarea, analiza și evaluarea informațiilor obținute cu contribuția instituțiilor și organizațiilor responsabile în implementarea măsurilor și acțiunilor din cadrul MNIR.

Statutul victimelor traficului de persoane în România

Mecanismul din România stabilește trei tipuri de situații pentru recunoașterea statutului de victimă a traficului de persoane:

- **O potențială victimă a traficului de persoane** este o persoană identificată înainte de exploatare, în timpul exploatarei sau după ce a scăpat dintr-o situație de trafic și care prezintă indicatori specifici procesului de trafic.
- **O presupusă victimă a traficului de persoane** este o persoană pentru care există indicii că a fost traficată. Statutul acesteia este determinat printr-un interviu de identificare efectuat imediat după satisfacerea nevoilor de bază și atunci când potențiala victimă este capabilă fizic și emoțional să își dea consimțământul informat pentru interviu.
- **O victimă identificată a traficului de persoane** este o victimă presupusă căreia, în urma coroborării datelor și a informațiilor suplimentare, i se acordă statutul de victimă a traficului de persoane în temeiul prevederilor legale.

Statutul juridic al unei victime a traficului de persoane este confirmat de:

Părerile și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului/autorilor și nu le reflectă pe cele ale Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene (autoritatea care acordă finanțarea). Comisia Europeană nu poate fi trasă la răspundere pentru acestea.

Co-funded by
the European Union

- **Agencia Națională Împotriva Traficului de Persoane (ANITP)**, care evaluează dovezile și poate confirma statutul pe baza indicatorilor și procedurilor specifice.
- **Autoritățile de urmărire penală** (procurorii), care pot stabili statutul victimei în timpul unei anchete penale.
- **O hotărâre judecătorească**: Dacă victima participă la procesul penal în calitate de persoană vătămată, aceasta poate fi recunoscută oficial printr-o hotărâre judecătorească.

Conform articolului 2, lit. c) din Legea nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane, victima traficului de persoane este definită ca persoana fizică care este subiectul pasiv al faptelor prevăzute la articolele 210, 211, 264 și 374 din Codul penal sau al tentativei la unul dintre aceste fapte, indiferent dacă participă sau nu la procesul penal în calitate de persoană vătămată.

Conform articolului 34, litera a), din Legea nr. 211/2004, victima unei infracțiuni este definită ca persoana fizică care a suferit un prejudiciu de orice fel, inclusiv vătămarea integrității sale fizice, psihice sau emoționale, ori un prejudiciu economic, cauzat direct de o infracțiune. Aceasta include și membrii familiei unei persoane decedate în urma unei infracțiuni și care au suferit prejudicii ca urmare a decesului persoanei respective.

Perioada de recuperare și reflecție

În România, unei presupuse victime a traficului de persoane i se acordă 90 de zile pentru a decide dacă dorește să participe la procesul penal. Perioada de recuperare și reflecție începe după interviul de identificare, odată ce presupusa victimă a fost informată cu privire la drepturile și obligațiile sale. Dacă, în perioada de recuperare și reflecție, presupusa victimă decide să coopereze cu organele de urmărire penală, decizia sa este

Co-funded by
the European Union

Părerile și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului/autorilor și nu le reflectă pe cele ale Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene (autoritatea care acordă finanțarea). Comisia Europeană nu poate fi trasă la răspundere pentru acestea.

comunicată de către managerul de caz specialistului ANITP, care facilitează comunicarea cu parchetul. Dacă, după perioada legală de recuperare și reflecție de 90 de zile, presupusa victimă alege să nu participe la procesul penal, situația sa este evaluată pentru a determina nevoile de asistență și protecție, asigurându-se continuarea serviciilor specializate de sprijin pentru reintegrare.

BUNĂ PRACTICĂ:

Srijin și protecție pentru victimele traficului de persoane: Mecanismul de distribuire a voucherelor de urgență pentru victimele infracțiunilor din România Voucherurile sunt concepute pentru a răspunde nevoilor urgente ale victimelor infracțiunilor, servind drept plată în avans a compensației financiare aprobate de Comisia de Despăgubire. Acestea pot fi utilizate pentru produse și servicii esențiale, cum ar fi alimente, cazare, transport, medicamente și materiale medicale.

Beneficiarii includ:

- a) Victimele infracțiunilor violente sau ale altor acte intenționate de violență, cum ar fi violența domestică, tentativa de omor, vătămarea corporală, sclavia, traficul de persoane, traficul de minori, munca forțată sau obligatorie, violul, agresiunea sexuală, pornografia infantilă, tortura etc.
- b) Membrii familiilor victimelor care au decedat în urma acestor infracțiuni.

4. Mecanismul de emiteră și distribuire a voucherelor

4.1. Solicitarea voucherelor

Victima sau reprezentanții acesteia depun cererea la tribunalul în a cărei circumscripție victima își are domiciliul sau reședința. Cererea trebuie să includă documente justificative, cum ar fi dovada veniturilor, dosarul medical, rapoartele poliției sau documente juridice care confirmă statutul victimei și alte documente care justifică nevoile urgente pentru care se solicită compensația în avans. Pentru a preveni întârzierile și a asigura corectitudinea procesului, entitățile publice și private implicate în distribuirea voucherelor pot asista victimele în completarea cererilor.

4.2. Aprobarea voucherelor

ererile sunt analizate de doi judecători penali specializați, desemnați de tribunal, care formează Comisia de Despăgubire a Victimelor Infracțiunilor. Activitatea Comisiei este susținută de grefieri numiți de președintele tribunalului. Secretariatul gestionează documentația, comunică cu victimele și pune în aplicare deciziile. În cazul în care cererea victimei este aprobată, Comisia autorizează emiteră de vouchere ca avans pentru nevoi urgente. Valoarea totală a voucherelor nu poate depăși de cinci ori salariul minim brut pe țară. Salariul minim brut pe țară pentru anul 2024 este de 3700 lei / 740 euro. Astfel, suma aprobată nu poate depăși 18.500 RON / 3.700 €.

4.3. Emiteră voucherului

Ministerul Justiției asigură finanțarea pentru vouchere. Entitățile autorizate contractate de Minister emit voucherele (carduri de debit). În 2024, Ministerul a bugetat și a emis 300 de vouchere. Ministerul monitorizează sistemul de distribuție a voucherelor și evaluează eficiența acestuia prin rapoarte trimestriale.

4.4. Distribuirea voucherelor

Entitățile publice și private înscrise în sistem, inclusiv ONG-urile, sprijină distribuirea către beneficiari. Începând cu septembrie 2024, 55 de entități erau înscrise și autorizate să distribuie vouchere victimelor infracțiunilor. Voucherele sunt distribuite în termen de 72 de ore de la decizia Comisiei. Acestea sunt emise pe suport electronic (carduri de debit) și sunt valabile 90 de zile.

5. Impactul mecanismului

Acest sistem combină accesul rapid la resurse cu o abordare juridică robustă, asigurând sprijin imediat pentru victimele infracțiunilor și respectând drepturile acestora printr-un proces transparent și bine coordonat. Primul voucher, în valoare de 18.000 lei (aproximativ 3.600 euro), a fost distribuit în august 2024.

12.4 Activitate propusă pentru capitolul 12

Tabel 1 Joc de rol pe baza unui studiu de caz

Numele activității	Joc de rol pe baza unui studiu de caz
Tipul de activitate	<p>Joc de rol pe baza unui studiu de caz</p> <p>Scenariu:</p> <p>Mariei, o tânără de 28 de ani din Europa de Est, i s-a oferit un loc de muncă în Germania ca menajeră într-un hotel, prin intermediul unei agenții de recrutare. Agenția i-a promis un salariu atractiv,</p>

	<p>cazare asigurată și un contract legal. Având încredere în această oportunitate, Maria a acceptat oferta, a semnat contractul, a plătit agenției un comision de 3.000 de leva și a călătorit în Germania.</p> <p>La sosire, a descoperit că realitatea era complet diferită de promisiunile făcute. Angajatorul i-a reținut pașaportul și a obligat-o să lucreze un număr excesiv de ore, fără a fi plătită și în condiții extrem de dure. Era monitorizată constant, abuzată verbal și amenințată ori de câte ori încerca să ceară ajutor. După luni de exploatare, Maria a reușit să scape și a solicitat asistență din partea unui ONG local pentru drepturile lucrătorilor.</p>
<p>Durată</p>	<p>45 de minute</p>
<p>Obiective de învățare</p>	<p>Participanții</p> <ul style="list-style-type: none"> • Își vor dezvolta capacitatea de a recunoaște indicatorii exploatării prin muncă. • Vor identifica principalii actori relevanți implicați, precum și rolurile și responsabilitățile specifice ale acestora. • Vor explora mecanismele de comunicare și cooperare între autoritățile din țara de origine a victimei și cele din țara de destinație.

	<ul style="list-style-type: none"> • Vor exersa elaborarea unui plan de răspuns coordonat pentru gestionarea cazurilor de exploatare prin muncă și trafic de persoane la nivel internațional.
<p>Materiale necesare</p>	<p>Studiu de caz tipărit sau digital.</p>
<p>Instrucțiuni pentru facilitator</p>	<p>Contextul și scenariul (10 minute)</p> <p>Stabiliți contextul: Maria a reușit să scape din situația de exploatare și a apelat la un ONG local pentru drepturile lucrătorilor pentru a cere ajutor. ONG-ul inițiază contactul cu autoritățile și actorii relevanți pentru a-i oferi sprijin și a asigura accesul la justiție.</p> <p>Pregătirea jocului de rol: Împărțiți participanții în roluri care reflectă principalele părți interesate implicate, cum ar fi:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Maria (victima) • Poliția locală (Germania) • ONG pentru drepturile lucrătorilor (Germania) • Unitatea antitrafic (țara de origine a Mariei) • Funcționar consular (țara de origine a Mariei) • Asistent social • Reprezentant al agenției de recrutare (opțional, pentru context)

	<p>Desfășurarea jocului de rol (15 minute) Permiteți participanților să interacționeze conform rolurilor atribuite. Încurajați-i să:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Identifice nevoile imediate (siguranță, adăpost, asistență juridică). • Discute etapele de referire (cine pe cine contactează, ce resurse sunt mobilizate). • Evidențieze provocările în comunicare sau diferențele de jurisdicție. • Propună soluții pentru cazul Mariei, inclusiv repatrierea asistată, obținerea de despăgubiri și urmărirea penală a traficanților.
<p>Discuții și concuzii</p>	<p>Folosiți întrebări ajutătoare pentru a stimula discuția (10 minute):</p> <ul style="list-style-type: none"> • „Ce provocări ați întâmpinat în timpul coordonării interinstituționale?” • „Cât de eficientă a fost comunicarea între diferitele instituții?” • „Ce ar fi putut fi îmbunătățit în procesul de referire?”
<p>Sfaturi pentru facilitator</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Mențineți jocul de rol și sesiunea de debriefing în intervalul de timp alocat. • Îndrumați cu amabilitate participanții dacă se abat de la obiectivele scenariului.

	<ul style="list-style-type: none"> • Dacă grupul este mare, luați în considerare împărțirea în grupuri mai mici și desfășurarea unor jocuri de rol în paralel. • Adaptați profunzimea scenariului în funcție de familiaritatea participanților cu subiectul. • Oferiți materiale informative sau lecturi ulterioare despre cooperarea interinstituțională și MNIR pentru învățare suplimentară.
<p>Materiale informative</p>	<p>Studii de caz tipărite</p>
<p>Variații pentru implementarea online</p>	<p>Pre-atribuirea rolurilor și distribuirea materialelor:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Partajați descrierile rolurilor, materialele de suport și detaliile scenariului în avans, prin e-mail sau într-un folder online partajat (Google Drive, Dropbox). • Includeți responsabilități cheie și puncte de discuție pentru fiecare rol pentru a ajuta participanții să se pregătească. <p>Joc de rol în săli virtuale (Breakout Rooms) – opțional pentru grupuri mari:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Alocați săli de lucru separate: Creați săli pentru grupuri mai mici pentru a simula diferite etape ale procesului de referire (de exemplu, o sală pentru coordonarea ONG-

	<p>urilor, o alta pentru colaborarea între agențiile de aplicare a legii și serviciile consulare).</p> <ul style="list-style-type: none"> • Monitorizarea facilitatorilor: Vizitați fiecare sală de lucru pentru a vă asigura că discuțiile progresează corect și oferiți îndrumări sau sugestii, după cum este necesar. • Utilizarea chat-ului și a documentelor partajate: Încurajați participanții să ia notițe într-un document partajat sau să folosească funcția de chat pentru a rezuma deciziile cheie. • Reveniți în sala principală pentru a simula întâlnirile comune în care toți actorii relevanți se reunesc pentru a finaliza planurile de asistență pentru Maria. • Funcționalitatea chat-ului: Încurajați participanții să folosească chat-ul pentru coordonare rapidă, clarificări sau pentru a adresa întrebări în timpul jocului de rol. • Partajarea ecranului: Partajați diagrame de flux, scheme ale mecanismelor de referire sau cadrele juridice esențiale, pentru a menține toți participanții aliniați la procese și obiective.
Referințe	MNIR, CB-RM

Părerile și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului/autorilor și nu le reflectă pe cele ale Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene (autoritatea care acordă finanțarea). Comisia Europeană nu poate fi trasă la răspundere pentru acestea.

12.5 Reflecții

Reflecție personală și de grup

- Care a fost cea mai importantă lecție pe care am învățat-o în urma acestui capitol de formare?
- Cum v-a influențat jocul de rol înțelegerea cooperării interinstituționale în cazurile de trafic de persoane?
- Ce abilități sau cunoștințe considerați că trebuie să vă îmbunătățiți pentru a gestiona eficient procesele de referire?
- Cum ați putea aplica ceea ce ați învățat în activitatea dumneavoastră profesională actuală sau viitoare?

Părerile și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului/autorilor și nu le reflectă pe cele ale Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene (autoritatea care acordă finanțarea). Comisia Europeană nu poate fi trasă la răspundere pentru acestea.

ANEXA 1: Descrierea procedurilor de identificare și referire în România

3.1 Detectarea sau auto-detectarea victimelor traficului de persoane

3.1.1 Detectarea victimei traficului de persoane

Detectarea victimei traficului de persoane este acțiunea care presupune depistarea indiciilor cu privire la faptul că o persoană este potențială victimă a traficului, determinând sesizarea sau notificarea cazului în cadrul MNIR. Detectarea poate să aibă un caracter reactiv, ca răspuns la o sesizare, informare, sau pro-activ, prin analiza continuă a problemelor la nivelul unei comunități având la bază creșterea gradului de conștientizare asupra riscurilor pe care le implică traficul de persoane/minori.

Detectarea este realizată de o gamă largă de actori, după cum urmează:

- Organele specializate de cercetare și urmărire penală din România (DCCO, DIICOT). Acțiunile DCCO și DIICOT, cu structurile din subordine, sunt considerate a fi principala modalitate de detectare și identificare a victimelor traficului de persoane.
- Organe cu atribuții de control (IM, IGI, ANPIS/AJPIS, poliție națională de la nivel local, poliție de frontieră, jandarmerie etc.).
- Alte categorii profesionale care pot avea contact cu victima potențială, respectiv specialiști din cadrul școlilor, spitalelor, transporturilor, furnizorilor publici sau privați de servicii sociale, specializați sau nespecializați în

Părerile și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului/autorilor și nu le reflectă pe cele ale Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene (autoritatea care acordă finanțarea). Comisia Europeană nu poate fi trasă la răspundere pentru acestea.

domeniul traficului de persoane, OIM, ambasade/consulate ale României, operatori ai liniilor telefonice de urgență etc. În cazul minorilor victime ale traficului, profesioniștii sunt obligați să semnaleze cazul la direcțiile județene de asistență socială și protecție a copilului, la numărul unic național 119.

- Publicul larg.

3.1.2 Auto-detectarea

Auto-detectarea reprezintă sesizarea sau notificarea unei potențiale situații de trafic realizată direct de către victima potențială sau prin apelare la linia de urgență 112, Tel Verde gestionat de ANITP: 0 800 800 678 (apel național gratuit) sau 004 021 313 31 00 (apelabil și din străinătate), precum și la celelalte linii disponibile ale furnizorilor publici sau privați cu servicii specializate.

3.2 Sesizarea/ Notificarea victimelor traficului de persoane

În cazul detectării unei potențiale victime a traficului de persoane, acțiunile ulterioare pot fi sesizarea sau/și notificarea cazului:

- Sesizarea cazului este demersul de încunoaștințare a organelor de urmărire penală, efectuată de organele cu atribuții de control/ alte categorii profesionale/publicul larg, privind existența unor suspiciuni rezonabile cu privire la săvârșirea unei infracțiuni de trafic de persoane. Scopul sesizării este cercetarea infracțiunii, identificarea victimei și, cu acordul acesteia, notificarea ANITP în vederea referirii spre asistență și protecție.
- Notificarea cazului este demersul de transmitere către ANITP/furnizori publici sau privați cu servicii specializate în domeniul traficului de persoane a informației că:

Părerile și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului/autorilor și nu le reflectă pe cele ale Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene (autoritatea care acordă finanțarea). Comisia Europeană nu poate fi trasă la răspundere pentru acestea.

1. persoană a fost detectată ca o potențială victimă a traficului cu scopul evaluării indicatorilor de trafic și a nevoilor și riscurilor imediate;
2. persoană a fost identificată ca o victimă prezumată a traficului de persoane, cu scopul referirii spre asistență și protecție.

3.3 Identificarea victimelor traficului de persoane

Identificarea victimei se realizează prin intermediul interviului de identificare:

- **Interviul realizat de către organele de urmărire penală** constă în audierea persoanei în calitate de persoană vătămată sau martor, concomitent cu strângerea probelor necesare pentru stabilirea existenței infracțiunii de trafic de persoane. Organul de urmărire penală, cu acordul victimei, poate notifica ANITP în vederea evaluării nevoilor imediate și a referirii spre asistență.
- **Interviul realizat de către ANITP sau de către furnizorii publici ori privați de servicii specializate în domeniul traficului de persoane** presupune evaluarea semnelor și indicatorilor de trafic, identificarea factorilor care au condus sau au contribuit la intrarea persoanei în situația de trafic, evaluarea vulnerabilităților persoanei, a suferințelor îndurate pe parcursul procesului de traficare și a consecințelor pe termen lung, precum stigmatizarea, problemele de sănătate și pierderile economice.

Pentru a evita intervierea repetată, evaluarea inițială a riscurilor și a nevoilor de asistență și protecție se realizează simultan cu interviul de identificare.

Pe baza concluziilor interviului de identificare, persoana dobândește statutul de victimă prezumată. Victima prezumată este ulterior informată cu privire la drepturile și obligațiile sale, inclusiv despre dreptul la perioada de recuperare și de reflecție, precum

Părerile și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului/autorilor și nu le reflectă pe cele ale Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene (autoritatea care acordă finanțarea). Comisia Europeană nu poate fi trasă la răspundere pentru acestea.

și despre serviciile de protecție și asistență alternative disponibile la nivel local și regional, despre rolul acestora și durata posibilă a asistenței. Victima are libertatea de a alege serviciile de care are nevoie.

Dacă se stabilește că persoana nu întrunește calitatea de victimă prezumată a traficului de persoane, specialistul care a realizat interviul va îndruma sau va referi persoana către alte servicii specializate, în funcție de particularitățile cazului.

Pentru victimele prezumate, specialiștii care au realizat interviul și evaluarea riscurilor și a nevoilor elaborează împreună cu victima un plan de management de caz pentru abordarea riscurilor și a nevoilor imediate, în scopul reducerii sau eliminării riscurilor și acoperirii nevoilor. Planul de management de caz cuprinde acțiuni specifice și responsabilități de implementare, putând fi actualizat în funcție de evoluția cazului.

3.4 Referirea victimelor traficului de persoane

Înainte de realizarea referirii, victima este informată complet cu privire la serviciile de asistență și protecție disponibile, alege serviciul preferat și își dă consimțământul pentru referire. În funcție de nevoile specifice ale victimei și de disponibilitatea serviciilor, se pot face referiri și către serviciile de sprijin pentru victimele infracțiunilor sau către alte servicii specializate, cum ar fi: consiliere psihologică, asistență medicală și socială, medicamente și hrană, cazare în adăposturi sau locuințe protejate, precum și informații privind procedurile judiciare și administrative aplicabile. Informațiile privind victima prezumată sunt transmise cu celeritate furnizorului de servicii pentru a facilita demersurile necesare primirii victimei, desemnarea unui manager de caz și constituirea echipei de asistență.

Hochschule für den öffentlichen Dienst in Bayern
Fachbereich Polizei

CSD
CENTER FOR THE STUDY OF DEMOCRACY

Părerile și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului/autorilor și nu le reflectă pe cele ale Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene (autoritatea care acordă finanțarea). Comisia Europeană nu poate fi trasă la răspundere pentru acestea.

Perioada de recuperare și reflecție

În România, unei victime prezumate a traficului de persoane i se acordă o perioadă de recuperare și reflecție de 90 de zile pentru a decide dacă dorește să coopereze cu organele judiciare. Perioada de recuperare și reflecție începe după interviul de identificare, odată ce victima prezumată a fost informată cu privire la drepturile și obligațiile sale.

Dacă, în perioada de recuperare și reflecție, victima prezumată decide să coopereze cu organele de urmărire penală, decizia acesteia este comunicată de către managerul de caz specialistului ANITP, care facilitează comunicarea cu organele de urmărire penală.

Dacă, după perioada legală de recuperare și reflecție de 90 de zile, victima prezumată alege să nu participe la procesul penal, situația sa specifică este evaluată pentru a determina nevoile de asistență și protecție, asigurându-se continuarea serviciilor specializate pentru sprijinirea reintegrării.

3.5 Identificarea și referirea victimelor minore

Victimele traficului de persoane care declară că sunt minore beneficiază de servicii în regim de urgență până la confirmarea vârstei acestora (de exemplu: plasament în regim de urgență, servicii medicale). Declarațiile în fața organelor de urmărire penală sunt luate de către profesioniști instruiți în interviuarea copiilor, în prezența unui psiholog și a unui reprezentant al DGASPC. Declarațiile se dau în prezența părinților/tutorilor legali, cu condiția ca aceștia să nu fie implicați în situația de trafic. Interviul de identificare este

Părerile și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului/autorilor și nu le reflectă pe cele ale Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene (autoritatea care acordă finanțarea). Comisia Europeană nu poate fi trasă la răspundere pentru acestea.

realizat de un reprezentant ANITP în colaborare cu reprezentantul DGASPC și, după caz, cu un reprezentant al unui furnizor privat de servicii specializate (pentru cazurile depistate de aceștia). Părinții/tutorii legali își pot exprima consimțământul pentru realizarea interviului și furnizarea de servicii specializate și pot participa la interviul de identificare dacă nu sunt implicați în situația de trafic.

Copiii sunt informați cu privire la drepturile lor într-o formă adaptată vârstei și gradului lor de maturitate. Decizia ca victima minoră să participe în calitate de persoană vătămată în procesul penal sau în procedurile judiciare este luată de părinți, dacă aceștia nu sunt implicați în trafic. Pentru copiii aflați sub o măsură de protecție specială, decizia aparține reprezentantului legal desemnat.

3.6 Identificarea și referirea victimelor fără cetățenie română

În funcție de situație, specialistul care intră primul în contact cu victima va solicita sprijinul IGI, al ambasadei/consulatului sau al organizației neguvernamentale specializate pentru contactarea unui traducător/interpret sau a unui mediator intercultural, care să asigure victimei interpretarea lingvistică/medierea interculturală în interacțiunea cu specialiștii. Traducerea/interpretarea se realizează într-o limbă pe care persoana o înțelege, de preferință limba maternă a acesteia.

Dacă în timpul interviului de identificare specialistul identifică indicii de trafic (iar persoana dobândește statutul de victimă prezumată), acesta notifică organele de urmărire penală și IGI pentru stabilirea statutului juridic al victimei.

Victimelor traficului de persoane care nu au cetățenia română li se poate acorda, în funcție de situația lor specifică, permisiunea de a rămâne pe teritoriul României (eliberată de către procuror sau de către instanță), permis de ședere temporară (eliberat de către

Părerile și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului/autorilor și nu le reflectă pe cele ale Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene (autoritatea care acordă finanțarea). Comisia Europeană nu poate fi trasă la răspundere pentru acestea.

Inspectoratul General pentru Imigrări la solicitarea organelor judiciare) sau drepturi de ședere pentru cetățenii UE, SEE și elvețieni.

4. Repatrierea voluntară asistată

Pe baza consimțământului informat, repatrierea voluntară asistată a unei victime a traficului de persoane în țara sa de origine sau de reședință se realizează prin colaborarea transnațională a instituțiilor și organizațiilor cu atribuții în identificarea și referirea victimelor. Repatrierea voluntară asistată asigură întoarcerea în siguranță a victimei, cu asistență specializată și preluare la punctul de sosire în țara de origine sau de reședință.

Decizia victimei de a se întoarce în țara de origine sau de reședință se ia după ce aceasta a primit informații corecte și relevante despre drepturile sale, posibilitatea de a fi inclusă într-un program de asistență în țara de destinație sau de origine/reședință și despre etapele procesului de repatriere.

ANITP reprezintă punctul central de notificare pentru situațiile de trafic transnațional, atât pentru victimele cetățeni români identificate în alte țări, cât și pentru victimele cetățeni străini identificate în România. În situația în care instituțiile/organizațiile din țara de destinație contactează alte instituții/organizații din România în locul ANITP, aceste entități au obligația de a notifica ANITP.

Schimbul de informații privind victima se realizează în regim de confidențialitate, cu respectarea dreptului persoanei la viață privată și se limitează la minimul de informații necesare pentru asigurarea implementării corecte a procesului de repatriere voluntară asistată.

Părerile și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului/autorilor și nu le reflectă pe cele ale Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene (autoritatea care acordă finanțarea). Comisia Europeană nu poate fi trasă la răspundere pentru acestea.

4.1 Repatrierea victimelor cetățeni români

La primirea notificării privind o victimă cetățean român, ANITP solicită informații cu celeritate partenerilor din țara de destinație cu privire la evaluarea riscurilor și nevoile de asistență și protecție ale victimei, în vederea documentării cazului anterior repatrierii. Cu acordul victimei, ANITP și instituțiile de la nivel teritorial (de exemplu: structurile de poliție, DGASPC) realizează evaluarea situației la domiciliul victimei din România.

Asistența la plecare pentru victimele traficului de persoane, cetățeni români, din țara de destinație se acordă conform procedurilor din statul respectiv, putând implica misiunile diplomatice române. Asistența la sosire este asigurată de către un specialist ANITP sau OIM care, la nevoie, poate solicita sprijinul unui specialist din cadrul furnizorilor publici sau privați de servicii specializate în asistența victimelor traficului de persoane. Asistența la sosire se realizează întotdeauna cu notificarea prealabilă a Poliției de Frontieră.

În situația în care victima nu dorește să fie inclusă într-un program de asistență și protecție, echipa prezentă la punctul de sosire/frontieră în România îi va furniza acesteia datele de contact ale Centrului Regional ANITP din zona de domiciliu și/sau ale furnizorilor publici ori privați care oferă servicii specializate de protecție și asistență pentru victimele traficului de persoane.

Echipa responsabilă de preluarea victimei comunică partenerilor din țara de destinație confirmarea sosirii în siguranță a victimei și a preluării acesteia în țara de origine.

4.2 Repatrierea victimelor cetățeni străini

Părerile și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului/autorilor și nu le reflectă pe cele ale Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene (autoritatea care acordă finanțarea). Comisia Europeană nu poate fi trasă la răspundere pentru acestea.

Decizia de repatriere se comunică de către biroul OIM din România punctului central de notificare din țara de origine sau de reședință ori biroului OIM din țara de origine sau de reședință. În cazul unei victime cetățean străin aflată pe teritoriul României, asistența la plecare va fi asigurată de către specialiștii ANITP și/sau OIM.

4.3 Repatrierea victimelor minore

Repatrierea victimelor minore, cetățeni români neînsoțiți, este notificată atât ANITP, cât și ANPDCA. În cazul în care din evaluările realizate de serviciile sociale la domiciliul familiei minorului rezultă că familia naturală nu prezintă garanțiile materiale și morale necesare creșterii și îngrijirii copilului, DGASPC propune stabilirea unei măsuri de protecție specială după întoarcerea minorului în țară.

Se acordă prioritate plasării copilului în familia extinsă/la rude, dacă acestea pot oferi protecție și îngrijire adecvată și nu au fost implicate în trafic ori nu au legături cu cei implicați în situația de trafic. Dacă plasarea la rude nu este posibilă, se au în vedere forme alternative de protecție de tip familial ori cazare în servicii rezidențiale specializate.

DGASPC din județul/sectorul de domiciliu al victimei minore va desemna o persoană care să îl preia de la punctul de intrare/sosire în România și să îl conducă pe acesta la domiciliul său ori la centrul specializat pentru primirea copiilor neînsoțiți sau victime ale traficului din județul în care se află punctul de trecere a frontierei.

În cazul victimei minore cetățean străin, asistența la plecare se va acorda de către un specialist DGASPC sau OIM care, la nevoie, va solicita sprijinul altor specialiști din instituțiile și organizațiile cu care victima se află în contact.

În cazul victimei minore, cetățean străin neînsoțit, aflate pe teritoriul României, repatrierea se poate face în urma unei evaluări prealabile de către autoritățile

Părerile și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului/autorilor și nu le reflectă pe cele ale Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene (autoritatea care acordă finanțarea). Comisia Europeană nu poate fi trasă la răspundere pentru acestea.

Co-funded by
the European Union

competente, doar dacă minorul este trimis părinților, atunci când aceștia au fost identificați și nu au reședința pe teritoriul României, membrilor familiei, cu acordul acestora, tutorelui desemnat sau unor centre de primire corespunzătoare în țara de origine/reședință. În situația neidentificării părinților ori a altor membri de familie sau, dacă minorul nu este acceptat în statul de origine, i se acordă dreptul de ședere permanentă pe teritoriul României.

Bune practici privind sprijinul și protecția victimelor traficului de persoane: Mecanismul de distribuire a voucherelor de urgență pentru victimele infracțiunilor în România

1. Cadrul legal

Acordarea voucherelor victimelor infracțiunilor în România este reglementată prin trei acte normative: a) Legea nr. 211/2004: stabilește măsuri pentru asigurarea informării, sprijinirii și protecției victimelor infracțiunilor. b) Legea nr. 318/2015: stabilește cadrul pentru administrarea bunurilor indisponibilizate și introduce mecanismul de sprijin financiar pentru victimele infracțiunilor. c) Hotărârea Guvernului nr. 541/2023: aprobă metodologia de emitere, distribuire și decontare a voucherelor, stabilind cuantumul acestora și criteriile de selectare a entităților implicate.

2. Scopul mecanismului

Părerile și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului/autorilor și nu le reflectă pe cele ale Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene (autoritatea care acordă finanțarea). Comisia Europeană nu poate fi trasă la răspundere pentru acestea.

Voucherele sunt concepute pentru a acoperi nevoile urgente ale victimelor infracțiunilor, oferind un avans din compensația financiară decisă de Comisia pentru Acordarea Compensațiilor. Acestea pot fi utilizate pentru produse și servicii esențiale precum hrană, cazare, transport, medicamente și materiale sanitare.

3. Categoriile de beneficiari

Conform legii, beneficiarii includ:

- a. Victimele infracțiunilor violente sau ale altor fapte intenționate comise cu violență: violență în familie, tentativă de omor, vătămare corporală, sclavie, trafic de persoane, trafic de minori și supunere la muncă forțată sau obligatorie, viol, agresiune sexuală, pornografie infantilă, tortură etc.
- b. Membrii de familie ai victimelor decedate prin comiterea acestor infracțiuni.

4. Mecanismul de emiteră și distribuire a voucherelor

4.1. Solicitarea voucherelor: Victima sau reprezentanții acesteia depun cererea la tribunalul în a cărei circumscripție domiciliază victima. Cererea este însoțită de documente justificative: dovezi privind veniturile, dosar medical, documente de la poliție sau instanță care atestă calitatea de victimă și alte acte care justifică nevoile urgente pentru care se solicită avansul. Pentru a evita întârzierile și a asigura corectitudinea procesului, entitățile publice sau private înrolate în sistem pot sprijini victimele în completarea cererilor.

4.2. Aprobarea voucherelor

Cererile sunt analizate de doi judecători de la secția penală a tribunalului, care formează Comisia pentru acordarea de compensații financiare victimelor infracțiunilor.

Părerile și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului/autorilor și nu le reflectă pe cele ale Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene (autoritatea care acordă finanțarea). Comisia Europeană nu poate fi trasă la răspundere pentru acestea.

Activitatea Comisiei este susținută de grefieri desemnați de președintele tribunalului. Secretariatul gestionează documentele, comunică cu victimele și implementarea hotărârilor. Dacă soluționează favorabil cererea, Comisia aprobă acordarea avansului sub formă de vouchere pentru acoperirea nevoilor urgente, care nu poate să depășească 5 salarii de bază minime brute pe țară. Salariul de bază minim brut pe țară pentru anul 2024 este de 3.700 lei. Astfel, suma aprobată nu poate depăși 18.500 lei / 3.700 Euro.

4.3. Emiterea voucherelor

Fondurile necesare emiterii voucherelor sunt asigurate din bugetul Ministerului Justiției. Ministerul Justiției contactează unități autorizate pentru emiterea acestora. În 2024, Ministerul Justiției a bugetat și emis 300 de vouchere. Ministerul Justiției monitorizează distribuția voucherelor și utilizează rapoarte trimestriale pentru a evalua eficiența sistemului.

4.4. Distribuția voucherelor către victimele infracțiunilor

Entitățile publice sau private, precum organizațiile non-guvernamentale, înrolate în sistem, asigură distribuția acestora către beneficiari. În luna septembrie 2024, 55 de entități publice și private erau înrolate în sistem și aveau drept de distribuție a voucherelor către victime. Voucherele sunt distribuite victimei în termen de 72 de ore de la decizia Comisiei. Voucherele sunt emise pe suport electronic (card bancar), cu valabilitate de 90 de zile.

5. Impactul mecanismului

Acest sistem corelează accesul rapid la resurse cu o abordare juridică riguroasă, asigurând sprijin imediat pentru victimele infracțiunilor și respectarea drepturilor

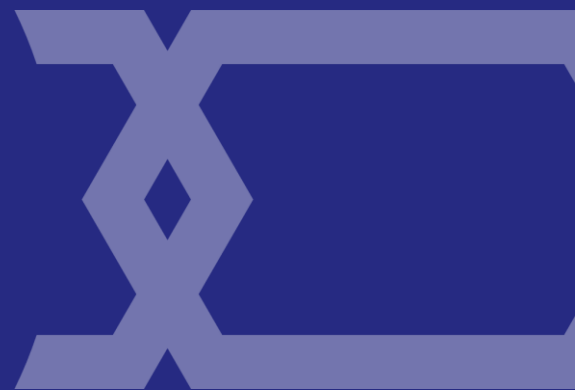

Părerile și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului/autorilor și nu le reflectă pe cele ale Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene (autoritatea care acordă finanțarea). Comisia Europeană nu poate fi trasă la răspundere pentru acestea.

acestora printr-un proces transparent și bine coordonat. Primul voucher, în cuantum de 18.000 lei (aprox. 3.600 Euro), a fost acordat în luna august 2024.

www.eradicating2project.eu

Co-funded by
the European Union

Opiniile și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului/autorilor și nu reflectă neapărat opiniile Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene (autoritatea care acordă finanțarea). Nici Uniunea Europeană, nici Comisia Europeană nu pot fi trase la răspundere pentru acestea.